

LYŽÁKOVÝ MAGAZÍN

ČÍSLO 1, VYDÁNÍ 11. 1. 2020

Letošní expedice na hory je historicky nejpočetnější. Ještě nikdy nás neodjždělo tolik – celkem 60 účastníků včetně pedagogického doprovodu se tentokrát nalodilo do dvou autobusů, jednoho makro a druhého mikro ☺. Cestou jsme až někam za Novou Paku nepotkali ani vločku. Čím jsme se

šplhali výš, občas se kdesi v příkopu u silnice smutně choulily zmrazky a zbytečky špinavého sněhu. Na Benecku se na nás sice usmívaly pruhy vysněžených sjezdovek, ale v jarní scénérii zelených luk a krtinců se o zimním sportování asi moc mluvit nedá. Alespoň že ta teplota se pohybuje kolem 0. Na Rychlov míříme pěšky zkratkou přes louky kolem chat. Některá místa jsou zledovatělá, přesto jsme rádi i za tento nečekaný náznak zimy. A že nám to klouže! Neradno spadnout, protože za kombinaci ledového škrálování a rozbahněné louky by naše oblečení opravdu nebylo rádo.

Jako tradičně nás nejprve čekala zásadní rychlovská logistická akce. Vykládka a překládka zavazadel, návštěva půjčovny, přesun k penzionu a lidský řetěz dopravující kufry, tašky, batohy z přívěsu do útrob chaty.

Následně vypukl neidentifikovatelný rej-povléknout postele, najít a vybalit svůj kufr. Zvláštní prémii by zasloužilo úspěšné nalezení vlastního pouzdra s lyžemi. Když si vezmete, že se v naší chatě momentálně nachází 120 ks sjezdových lyží, 120 ks hůlek a přezkáčů, 60 ks lyžařských helem a nepočitatelné množství párů všemožných bot a botek, tak je to docela „bojovka“. Ale všechno proběhlo nad očekávání hladce, vše je

srovnáno a vystaveno k použití. A k neudaným 3 ks různě dlouhých hůlek se snad zítra majitelé také přihlásí.

První večeří na uvítanou byl vepřový guláš s těstovinami. Vždy v 19 hodin se dozvíme plány na další den, rozdělíme služby a průběžně zhodnotíme, co den dal. Než si zítra stoupneme na náš svažiček (protože z původní délky sjezdovky je zasněžena zhruba polovina-a i za to musíme být v současných podmínkách rádi), seznamujeme se s lyžařským desaterem, pravidly Mezinárodní lyžařské federace (FIS). Jsme asi u čtvrtého pravidla, když se ve tmě venku za oknem objeví zvláštní postavy. Ťukání na okno jsme málem přeslechli. Vždyť dnes už nikoho nečekáme, kdo by to mohl být? Paní učitelka Strnadová šla obhlédnout situaci a rázem se v jídelně objevili Tři králové s doprovodem. Vlastně byli čtyři a každý musel uznat, jak jsou

roztomilí a kurážní, že spustili tříkrálovou koledu před 60 páry očí. Milá návštěva odstartovala náš první lyžařský večer.

Až do večerky se doháněly resty z odpoledne-některým se do povlékání postele moc nechtělo a ty kufry by taky chtěly nějaký systém, když je nás tu tolik. Mohlo by se totiž stát, že ten, kdo ztratí přehled o svých věcech, bude zítra ráno ve změti všech možných propriet splašeně hledat kousky lyžařské výstroje. Všichni už také objevili magičnost červeného divánku. Tady se debatuje, ochutnávají se přivezené laskominy nebo hrají

hry. A co ten pytlík od brambůrků a ty papírky od bonbónů,

bando? Nutíme naše svěřence udržovat základní pořádek. Trochu prskají, avšak nakonec je vždycky čisto. Pavlač v 1. patře, to je ideální pozorovatelná. Kdo nechce být o nic ochuzen, ale netouží jít přímo do víru dění, může se pěkně jako „domovnice“ opřít o zábradlí a pohodlně z nadhledu sledovat, co se kde šustne. Také pro jistotu nastražit radary, kdyby kolem letěl nějaký zajímavý drb. 😊 Chatou zní

hudební všehochuť od Hanky Zagorové a Helenky Vondráčkové až po současnost. Zejména děvčata z 8.B si hudbu užívají a chtěly by se blýsknout i nějakou efektní zvedačkou, ale to je zatím dost velké sousto. 😊 Sladce zmámeny utlumují vysílání hitů krátce před večerkou, kdy se drtivá většina kurzu „dokopala“ k osobní hygieně. A ti, kteří si snad mysleli, že budou nenápadní a koupelně se vyhnou, jsou do ní nahnáni nátlakem. „Já jsem se myl ráno!“-to je nejčastější argument. Ano, broučku, ale třeba zuby si čistíme alespoň dvakrát denně, že? Na to už není odpověď.

Ano, broučku, ale třeba zuby si čistíme alespoň dvakrát denně, že? Na to už není odpověď.

Červený divánek patří od večerky do svítání p. uč. Tovarové, která tu má svůj noční štáb. Neproklouzne jí ani myš. Žactvo má zatím ještě dost energie, a tak poslední hlasy utichají až kolem druhého ráno. Ostatní už dávno chrní, ale tento jeden chlapecký pokoj je v povídání jako natažený na klíček. Někdo spí tiše, jiní ze spaní vyprávějí snově nesrozumitelné příběhy. Pak se ozývá pila... Kdo by v noci řezal dříví? Aha, to jen někteří naši svěřenci hezky nahlas pochrupují.

V jednom dívčí pokoji se jedna z obyvatelek dokázala skulit z postele a zaujmout natolik zvláštní pozici, že takhle spát může snad jen hadí žena.

A my instruktoři? Ještě dlouho probíráme dění dnešního dne. Doufáme, že první noc proběhne bez zádrhelů a všichni se další den probudíme odpočatí s chutí do skutečně prvního aktivního lyžákového dne. Tak si přejme klidné spaní a bezproblémový start kurzu. Dobrou!

© Za lyžákový tým O.G., LVK BH 2020